

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 22. november 2006
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2006-12100-218
Sagsbeh.: TK
Fil-navn: Dokument 3

**Besvarelse af spørgsmål nr. 103 (Alm. del), som Folke-
tingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og
sundhedsministeren den 10. november 2006**

Spørgsmål 103:

"Finder ministeren det betryggende i forhold til patientsikkerheden, at det er overladt den enkelte læge selv at sige fra i disse situationer med lange vagter, og hvilken betydning i forhold til lægens egen forpligtelse til at sige fra, tror ministeren det har, når der er tale om yngre uerfarne læger, der i givet fald skal sige fra over for arbejdsforhold, der i øvrigt er lang tradition for.

Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2005-2006, jf. spm. 592."

Svar:

Jeg har en vis forståelse for, at det måske kan være svært for en helt ung læge at sige fra over for opgaver, der skal løses under arbejdsvilkår, der måske opleves som del af en fast etableret kultur. Men dels mener jeg ikke, at kulturen med ekstremt lange vagter er så udbredt, som den har været, og dels er jeg sikker på, at alle læger er opmærksomme på de konsekvenser, det kan have at tilsidesætte lægelovens bestemmelse om omhu og samvittighedsfuldhed.

Det er også vigtigt at understrege, at det ikke alene er overladt til den enkelte læge selv at vurdere, hvorvidt vedkommende er i stand til at varetage sine opgaver på en forsvarlig måde. Det er i høj grad også et ledelsesmæssigt ansvar.